

Prof. Maciej Sobczak

Sztuki muzyczne, dyscyplina artystyczna – instrumentalistyka

Adres do korespondencji

████████████████████
████████████████████
████████████████████
████████████████████

Gdańsk, 3 stycznia 2018 roku

Zleceniodawca recenzji

Akademia Muzyczna w Poznaniu, Wydział Instrumentów Smyczkowych i Gitary; pismo z dnia 24.11.2017 roku, zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zmianami Dz. U. z dnia 27.07.2005 roku Nr 164, poz. 1365, art. 14 ust. 2 pkt. 2).

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 24.06.2015 roku w sprawie:

- na wniosek Pani Maximy Sitarz z dnia 30 maja 2015 roku, wszczęcia w dniu 24 czerwca 2015 roku przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka,
- wyznaczenia promotora,
- wyznaczenia recenzentem mej osoby.

W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65. poz. 595, ze zmianami Dz. U. nr164, poz. 1365. Dz.U. nr 84 poz. 455 z 2011r.) Rada Wydziału Instrumentalnego posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie **sztuk muzycznych** w dyscyplinie artystycznej **instrumentalistyka**.

Do nadesłanego mi przez przewodniczącego Rady pisma, informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pani **Maximy Sitarz** „*Kształtowanie ekspresji w Koncercie skrzypcowym Andrzeja Panufnika*”, została dołączona następująca dokumentacja z posiedzeń Rady Wydziału:

- uchwała z dnia 26.05.2015 roku o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu promotora,
- uchwała z dnia 26.05.2015 roku o wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej kandydata.

Podstawowe dane o kandydacie.

Maxima Sitarz ukończyła studia w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w 2007 roku, w klasie prof. Marcina Baranowskiego, uzyskując dyplom z wyróżnieniem.

Studiuje w Międzynarodowej Akademii Muzycznej im. Yehudi Menuhina w Gstaad.

Jest laureatką konkursów skrzypcowych: na V międzynarodowym konkursie skrzypcowym Kloster Schontal uzyskała V nagrodę, na II Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym Queen Sophie Charlotte zdobyła II nagrodę i nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworu solowego, otrzymała nagrodę za najlepsze wykonanie utworu J. S. Bacha na Międzynarodowym konkursie skrzypcowym im. Andrea Postacchini, jest też laureatką I nagrody oraz laureatką Nagrody specjalnej na VII Międzynarodowym Konkursie im. Karola Szymanowskiego w Łodzi.

Dziękuję
Wydziału Instrumentów Smyczkowych,
Gitary, Gitary i Lutnictwa

Wpłynęło dnia 09. LUT. 2018

Nr 102 podpis *[signature]*

57120181200

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Maximy Sitarz pod tytułem „*Kształtowanie ekspresji w Koncercie skrzypcowym Andrzeja Panufnika*” składa się z dzieła artystycznego, na którym jest nagrany Koncert skrzypcowy Andrzeja Panufnika, i opisu dzieła.

Dzieło artystyczne zostało zarejestrowane w Akademii Muzycznej w Poznaniu przez Maximę Sitarz i orkiestrę smyczkową pod dyrekcją Adama Banaszaka.

Pani Maxima Sitarz jest skrzypaczką znaną w środowisku muzycznym, znakomicie wykształconą, posiadającą temperament estradowy, który wraz ze znakomitą opanowaniem techniki instrumentalnej stanowi obietnicę otrzymania dobrego wykonania. Z takim odczuciem przystąpiłem do odsłuchania koncertu Panufnika. Moje oczekiwania mnie nie zawiodły. Obserwując od dłuższego czasu rozwój artystyczny doktorantki z uznaniem mogę wyrazić się o Jej umiejętnościach instrumentalnych. Dysponuje pięknym dźwiękiem, zróżnicowaną artykulacją, bardzo dobrą intonacją.

Wykonując koncert Panufnika doktorantka przedstawiła zwartą, przemyślaną interpretację, pełną młodzieńczej energii, nie popadając przy tym w nadinterpretację, którą rozumiem jako stosowanie przesadnych środków artystycznego wyrazu, nierzadko używane w prezentacji muzyki naszych czasów. Doktorantka wyszła z założenia, że przede wszystkim należy ściśle przestrzegać i uszanować wolę kompozytora, a środków artystycznego wyrazu używać na tyle, by nie wypaczyć jego zamierzeń.

Wykonanie jest klarowne i czytelne, jasno rozplanowane zostały napięcia logiczne. Słuchając wykonania wiem, że doktorantka gruntownie poznała partyturę utworu, bo dialog skrzypiec z orkiestrą jest spójny i wzajemnie na siebie oddziałujący.

Uważam, że interpretacja dzieła artystycznego Pani Maximy Sitarz zasługuje na uznanie.

Opis dzieła składa się z trzech zasadniczych części, poprzedzonych wstępem a zakończonych podsumowaniem.

Część pierwsza poświęcona jest omówieniu pojęcia ekspresji, od pochodzenia tego słowa po jego znaczenie, szczególnie w sztuce wykonawczej, oraz znaczenie w relacji wykonawca – słuchacz. Następnie autorka przedstawia jak środki wyrazu, którymi posługiwali się artyści, i sposób odbioru zmieniały się na przestrzeni wieków, wskazując, że wraz ze zmieniającym się kanonem piękna w kluczowych epokach historycznych zmieniało się również pojęcie ekspresji. Bardzo ciekawy jest rozdział dotyczący relacji ekspresja – psychika. Rozważania autorki zmierzają do postawienia tezy, że ekspresja w muzyce nie jest wartością uniwersalną, a odbiór tego samego dzieła może być zupełnie inny w zależności od np. przynależności słuchacza do grupy kulturowej czy indywidualnych cech odbiorcy. Rozdział kończy przeanalizowanie narzędzi kompozytorskich w celu uzyskania określonej ekspresji: melodii, dynamiki, artykulacji, harmonii i tempa.

Rozdział drugi poświęcony jest omówieniu postaci Andrzeja Panufnika, z uwzględnieniem związku jego postawy życiowej z twórczością. Autorka udowadnia, że twórczość kompozytora jest odbiciem jego sposobu życia, przemyśleń i postępowania.

Ostatni rozdział poświęcony jest Koncercowi skrzypcowemu Andrzeja Panufnika. Autorka bardzo wnikliwie przeprowadziła analizę użytych środków kompozytorskich, co doprowadziło ją do wniosku, że kluczową rolę w kształtowaniu wyrazu emocjonalnego w Koncercie odgrywa konstrukcja harmoniczna i rytmiczna, a poza aspektami wymienionymi wcześniej niezwykle istotną rolę stanowi warstwa sonorystyczna. Warunkiem podstawowym do wykonania Koncertu jest wnikliwość wykonawcy w odczytaniu dzieła zgodnie z zapisem i intencjami kompozytora.

Podsumowując – autorka bardzo wnikliwie zbadła temat, dzięki czemu z powodzeniem mogła zrealizować swój zamysł artystyczny.

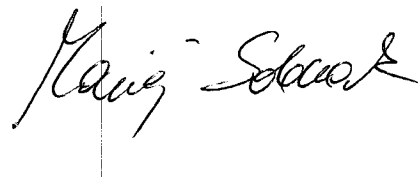
Konkluzja

Reasumując należy stwierdzić, że praca doktorska pani **Maximy Sitarz**, dzięki starannie opracowanym narzędziom badawczym i sztuce wykonawczej, rozwiązuje w sposób wyczerpujący przedstawioną problematykę i stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny artystycznej reprezentowanej przez doktorantkę.

Niniejszym stwierdzam, że doktorantka wykazała się umiejętnościami muzycznymi, głęboką wiedzą teoretyczną a także umiejętnościami do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. Tym samym spełnia wymagania art. 13 ust 1. ustawy z dnia 14.03. 2003 roku.

Pracę doktorską przyjmuję.

Prof. Maciej Sobczak

A handwritten signature in black ink, reading "Maciej Sobczak". The signature is written in a cursive style with a vertical line through the middle of the name.